

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-6 בספטמבר, 2022, בשעה 9:00

באמצעות אפליקציית זום.

(סופי)

1. חבר ועדה¹ שואל מה היתה כוונת המשתתף² במילים "באותו סכום" בסעיף 13 לפרוטוקול הישיבה מה-6.9.22. מציין כי בסעיף מדובר על ההשוואה בין הנפקת אג"ח להמרה לבין הנפקת מניות עם אופציית מכר. המשתתף משיב כי הכוונה היא להנפיק מניות ולהנפיק אופציית מכר על אותן מניות באותו סכום וכמובן גם באותה כמות. חבר הוועדה מציין כי ייתכן ששווי האופציה הגלומה באג"ח להמרה יהיה שונה משווי אופציית המכר, אך הכוונה היתה שמדובר על אותה כמות מניות.

2. חבר ועדה אחר מציין כי ההתייחסות היתה על מנת להדגיש את העיוות הנובע כאשר קיימת לדוגמה הצמדה למדד. המשתתף מסכים ומציין שבאופציית מכר לא נדרש לבחון את התנאי של fix for fix ואילו באג"ח להמרה אם קיימת הצמדה למדד בעקבות אי התקיימותו של התנאי של fix for fix כל האג"ח להמרה יסווג כהתחייבות. מציין כי הכוונה היתה להדגיש את העיוות בין שתי חלופות שוות כלכלית (אך ההשוואה היא כמובן מורכבת יותר).

אישור תקן חשבונאות מספר 43, הכנסות מחוזים עם לקוחות

3. היו"ר מציין כי יש לקבוע מועד תחילה לתקן חשבונאות מספר 43, הכנסות מחוזים עם לקוחות. מציע לקבוע שהתקן יחול החל מה-1 בינואר 2024.

4. צדיק מציינת כי תקופת הערות הציבור לגבי ההצעה לתקן חשבונאות מספר 43 וההצעה לתקן חשבונאות מספר 44 הסתיימה ביום 1 בספטמבר ולא התקבלו הערות. מוסיפה כי הוחלט על מועד תחילה של 1 בינואר 2024, אך סוכם כי מועד התחילה ייבחן שנית בעת אישור סופי של התקן. מוסיפה כי לאחר האישור הסופי של הוועדה המקצועית יהיו 30 יום לרשות ניירות ערך, ללשכת רואי חשבון ולמועצת המוסד לתקינה, כלומר התקן יפורסם במהלך חודש אוקטובר 2022.

5. היו"ר שואל מה עמדת החברים לגבי מועד התחילה.

¹ ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה

² ההתייחסות היא למשתתף או למשתתפת

6. חבר ועדה נוסף מציין כי מהדיון נעדר נציג רשות המיסים וכי קיימת חשיבות שרשות המיסים תיערך לעניין הוראות המעבר של התקן כאשר ההכרה בהכנסה היא על פני זמן וההכרה בהכנסה החלה בהתאם לתקנים הקיימים ונמשכת בהתאם לתקן 43. היו"ר מציין כי היערכות כזו מצד רשות המיסים נדרשת בכל מועד תחילה שייקבע. חבר הוועדה הנוסף מסכים.
7. משתתף אחר מציין כי תידרש תקופת היערכות שבה יש ללמד את הפרקטיקה ואת השפה החדשה של התקן ותקופה של כשנה היא קצרה מידי. מוסיף כי קיימת בתקן אפשרות ליישום מוקדם. בדעה שיש לקבוע את מועד התחילה ב 1.1.25 ובמקביל להתחיל בהדרכות.
8. היו"ר בדעה כי מנסיונו בחברות פרטיות לא תבוצע היערכות עד שיגיע מועד התחילה ולפיכך אין כל יתרון בדחיית מועד התחילה. מציין כי מדובר על חברה פרטית שבדרך כלל מפרסמת רק דוחות כספיים שנתיים, כלומר הדוחות הכספיים מוכנים במהלך שנת 2025.
9. המשתתף האחר מציין כי קיימות גם חברות פרטיות שעורכות דוחות רבעוניים. חבר הוועדה האחר שואל אם מדובר בחברות רבות. המשתתף האחר מדגיש כי מדובר על תקן משמעותי מאוד.
10. היו"ר מציין כי אם מועד התחילה יידחה וחלק מהחברות יאמצו את התקן החדש לא תהיה השוואתיות. המשתתף האחר מציין כי זה המצב גם כיום מאחר שהחברות הציבוריות מדווחות לפי IFRS 15 והחברות האמריקאיות לפי התקינה האמריקאית. מוסיף כי תקופת ההיערכות ל-IFRS 15 היתה ארוכה יותר.
11. המשתתף בדעה כי תקופת ההיערכות ל-IFRS 15 היתה ארוכה יותר מאחר שהיה מדובר על תקן חדש. מציין כי כיום IFRS 15, שעליו מבוסס תקן 43 הוא תקן המיושם על ידי החברות הציבוריות ובמוסדות להשכלה גבוהה תקן זה נלמד ולפיכך לא נדרשת תקופת היערכות ארוכה. מסכים עם היו"ר לגבי מועד התחילה.
12. המשתתף האחר שואל מה עמדתו של משתתף נוסף. המשתתף הנוסף מסכים עם היו"ר שממילא לא תבוצע היערכות, אלא בסמוך למועד התחילה ולכן אין טעם בדחיית מועד התחילה מעבר ל-1.1.24.
13. היו"ר שואל אם מישהו מחברי הוועדה מתנגד למועד תחילה של 1.1.24.
14. חבר ועדה רביעי מציין כי התקן יחול על תקופות דיווח שנתיות המתחילות ביום 1 בינואר 2024 ולכן אם חברה פרטית מפרסמת דוחות ביניים באפשרותה ליישם את התקנים הקיימים בדוחות הביניים במהלך שנת 2024.

15. חבר הוועדה הנוסף מציין כי יהיה זה מוזר שחברה תפרסם דוחות ביניים לשנת 2024 לפי תקן חשבונאות מספר 25 ולאחר מכן בדוחות הכספיים השנתיים לשנת 2024 תדווח על אותן עסקאות לפי תקן חשבונאות מספר 43.
16. היו"ר, המשתתף הנוסף וחבר ועדה חמישי מציינים כי לחברה יש אפשרות לבחור ביישום מוקדם ולפיכך ביכולתה לבחור ליישם את תקן חשבונאות מספר 43 גם בדוחות הביניים לשנת 2024.
17. משתתף רביעי שואל אם לא כדאי להבהיר זאת. היו"ר משיב כי זו לא הפעם הראשונה שכך מנוסח מועד התחילה.
18. המשתתף האחר בדעה כי מנוסח סעיף 95 עולה כי יש ליישם גם בדוחות ביניים בשנת 2024. צדיק משיבה כי זה הנוסח גם של IFRS 15 ושואלת מה היה הטיפול בדוחות הכספיים של החברות הציבוריות בשנת היישום לראשונה. חבר הוועדה הרביעי בדעה שאין סתירה לסעיף 95 מאחר שמועד היישום לראשונה מתייחס לתקופת הדיווח השנתית. מוסיף כי הוראת תחילה כזו נפוצה בתקינה האמריקאית ובדרך כלל בחברות הפרטיות נדרש יישום מהדוחות השנתיים בלבד. מציין כי בתקינה הבינלאומית יש אמירה שאם התקן חל בדוחות הכספיים השנתיים הוא חל גם בדוחות הביניים של אותה שנה, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.
19. המשתתף הרביעי משיב לצדיק כי בחברות הציבוריות, IFRS 15 יושם כבר בדוחות הביניים של שנת היישום לראשונה.
20. חבר ועדה שישי מציין כי חברות פרטיות שמפרסמות דוחות ביניים מכירות את IFRS 15 ויוכלו להתמודד עם יישום התקן. בדעה כי אין לדחות את מועד התחילה מעבר ל-1.1.24.
21. היו"ר בדעה כי אין צורך בהבהרה ולמעשה חברה יכולה לבחור אם ליישם בדוחות הביניים לשנת 2024 או שלא ליישם את התקן החדש בדוחות הביניים ולאחר מכן לתקן לצורך הדוח השנתי ולצורך מספרי ההשוואה בדוחות הביניים לשנת 2025.
22. **היו"ר מסכם כי לאור תמיכת חברי הוועדה בקביעת מועד התחילה ל- 1.1.24, מועד התחילה של התקן יהיה 1 בינואר 2024.**
23. היו"ר מבקש מחברי הוועדה לאשר את תקן חשבונאות מספר 43 לצורך העברתו לרשות ניירות ערך, ללשכת רואי חשבון בישראל ולמועצת המוסד לתקינה לתקופה של 30 יום לפני שיהפוך לתקן סופי.
24. היו"ר, חבר הוועדה, חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה הרביעי, חבר הוועדה החמישי וחבר הוועדה השישי מאשרים את תקן חשבונאות מספר 43.

25. המשתתף האחר מברך על אישור התקן.

אישור תקן חשבונאות מספר 44, עלויות אשראי

26. היו"ר מבקש מחברי הוועדה לאשר את תקן חשבונאות מספר 44 לצורך העברתו לרשות ניירות ערך, ללשכת רואי חשבון בישראל ולמועצת המוסד לתקינה לתקופה של 30 יום לפני שיהפוך לתקן סופי.

27. היו"ר, חבר הוועדה, חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה הרביעי, חבר הוועדה החמישי וחבר הוועדה השישי מאשרים את תקן חשבונאות מספר 44.

הצעה לתקן חשבונאות מספר 46, מכשירים פיננסיים (צורפה לתיק הישיבה) (להלן-ההצעה לתקן)

28. היו"ר מציין כי נשלחו נקודות לדיון. מוסיף כי חבר הוועדה ומשתתף חמישי התבקשו להגיש הצעה לעניין אופציית מכר למיעוט. מציין כי משיחה קודמת עם צדיק עולה כי חבר הוועדה הכין נייר אשר כולל דוגמאות. צדיק בדעה שעדיף לדחות את הדיון לישיבה הבאה שכן טרם גובשו הסכמות. המשתתף החמישי מסכים.

29. חבר הוועדה מבקש להעלות את הנושא לדיון. מציין כי הובאה דוגמה של חברה שהנפיקה אג"ח להמרה שאינה צמודה ואופציית מכר שתוספת המימוש אינה צמודה על מנת להמחיש שהתוצאה המתקבלת במקרים אלה זהה. מציין כי בדוגמה מדובר על החברה עצמה ואין התייחסות כלל לנושא המיעוט. מוסיף כי בתקינה הישראלית אין הבדל אם האג"ח להמרה או אופציית המכר צמודות למדד או לא. מציין כי בתקינה הבינלאומית עשויה להתקבל תוצאה שונה כאשר האג"ח להמרה צמודה ואופציית המכר צמודה שכן עשויה להיווצר ספירה כפולה. מציין כי אם קיימת אופציית מכר בתמורה ל-100 ש"ח, בהתעלם מערך הזמן ההתחייבות המקסימלית היא 100 ש"ח. מוסיף כי גם אם האופציה הונפקה בתמורה ל-5 ש"ח והוכרה כהתחייבות, ולאחר מכן מוכרת התחייבות כנגד ההון בסך 100 ש"ח, נוצרת ספירה כפולה שכן ההתחייבות המקסימלית היא לרכישת מניות ב-100 ש"ח. בדעה כי לכן סעיף 23 דורש שהתמורה עבור האופציה תוכר בהון.

30. משתתף שישי מציין כי לא ניתן להתעלם מערך הזמן של הכסף מאחר שהמשמעות היא ששווי המניה בתוספת לשווי אופציית המכר יהיה בסה"כ 100 ש"ח. חבר הוועדה בדעה כי אם אופציית המכר שהונפקה תמורת 7 ש"ח, נותנת את האפשרות לרכוש את המניות בעוד שנתיים תמורת 110 ש"ח, אשר ערכם הנוכחי הוא 100 ש"ח, אין להכיר בהתחייבות של 107 ש"ח, אלא בהתחייבות של 100 ש"ח בלבד. המשתתף השישי מסכים שאין להכיר בהתחייבות העולה על 100 ש"ח, אך מציין כי הערך הנוכחי של הסכום לתשלום אמור היה להיות 93 ש"ח. בדעה כי ההבדל הוא בקביעת שיעור ההיוון.

31. המשתתף החמישי מציין כי בדוגמה המניות הונפקו תמורת 100 ש"ח ולכן זה הערך הנוכחי של הסכום לתשלום. בדעה כי יש לקיים את הדיון כאשר הדוגמה נמצאת בידי הנוכחים. היו"ר מסכים שיש לדחות את הדיון לישיבה הבאה.
32. חבר הוועדה הרביעי מציין כי אופציית מכר על מניות החברה או על מכשיר הוני שונה מאופציית מכר על מניות המיעוט שכן לא בטוח שאופציה כזו מקיימת את הגדרת התחייבות פיננסית. מוסיף כי אם קיימת השקעה בחברה כלולה וקיימת אופציית מכר על מניות המיעוט במועד המימוש של אופציית המכר יתקבל נכס השקעה במאזן המאוחד ולכן לא מבוצע ניפוח של נכס כנגד ההתחייבות, אלא מוכר השווי ההוגן של הנגזר. מוסיף כי בתקינה הישראלית בניגוד לתקינה הבינלאומית גם אם החברה האם מחזיקה ב-60% ממניות החברה הבת וקיימת אופציית מכר על מניות המיעוט שמימושה יביא לעלייה בשיעור ההחזקה של החברה האם ל-80%, התוצאה תהיה הכרה בנכסים נוספים (עודפי עלות על הנכסים בגין 20% ומוניטין נוסף), כלומר קיימת התחייבות לתשלום מזומן בתמורה לנכס לא פיננסי. מציין כי הגדרת התחייבות פיננסית כוללת אפשרות להחליף נכסים פיננסיים או למסור נכס פיננסי בתמורה למכשיר הוני. מציין כי מאחר שזכויות המיעוט אינן נחשבות מכשיר הוני בתקינה הישראלית, נראה כי ההגדרה אינה מתקיימת.
33. המשתתף שואל מדוע התוצאה היא הכרה בנכס לא פיננסי. חבר הוועדה הרביעי מסביר כי התוצאה תהיה עלייה בשיעור ההחזקה שכתוצאה ממנה יוכרו עודפי עלות נוספים ומוניטין נוסף – נכסים לא פיננסיים אחרים, שכן נכסי החברה הבת הוכרו במלואם בדוחות המאוחדים לפי ערכם בספרים אך עודפי העלות הוכרו לפי חלק החברה האם. מציין כי מדובר על מצב דומה לעסקת אקדמה לרכישת רכוש קבוע ובמקרה כזה לא מבוצע ניפוח (של מקדמה על חשבון רכוש קבוע כנגד התחייבות) ולא מוכרת התחייבות, אלא מוכר שווי ההוגן של הנגזר.
34. חבר הוועדה וצדיק מציינים כי יביאו בחשבון את ההערה של חבר הוועדה הרביעי לגבי אופציית מכר למיעוט ויכינו נייר עם דוגמאות לדיון בישיבה הבאה.
35. חבר הוועדה הנוסף מציין כי יש לשקול אם ליישם את המודל של התקינה הבינלאומית או שאין כלל לאמץ מודל זה בתקינה הישראלית מאחר שתהיה לכך השפעה על הדוגמאות. מוסיף כי אם תתקבל עמדת חבר הוועדה הרביעי, הדוגמאות לא יהיו רלוונטיות לאופציית מכר למיעוט.
36. המשתתף הרביעי משיב כי הצעת חבר הוועדה היתה לחלק את הדיון לשני שלבים – אופציית מכר על מניות החברה ואופציית מכר על המיעוט ולפיכך החלק הראשון יהיה רלוונטי בכל מקרה. צדיק משיבה כי בכל מקרה תידרש החלטה בנושא מאחר שייתכן שיהיה צורך לתקן את סעיף 23 לתקן חשבונאות מספר 22, אשר קובע כי זכויות המיעוט הן מכשיר הוני לצורך יישום הסעיף.

37. חבר הוועדה החמישי מציין כי ייתכן שבישיבה הבאה יש לקיים רק את הדיון לגבי אופציית מכר על מניות החברה ולקבל החלטה עקרונית לגבי קיומה של התחייבות פיננסית כאשר ניתנת אופציית מכר למיעוט ובמידת הצורך לאחר מכן להכין דוגמאות לגבי אופציית מכר למיעוט.

תחולה

38. צדיק מציינת כי נוספה החרגה לעניין תמורה מותנית בעסקה שאינה צירוף עסקים בסעיף 1.2(ט). מוסיפה כי בסעיף 2.1 ולאחר סעיף 2.2 נוספה התייחסות לגבי הטיפול החשבונאי הנדרש בעסקה של צירוף עסקים. מצטטת את סעיף 2.1 "כאשר נכס פיננסי או התחייבות פיננסית מוכרים לראשונה, למעט תמורה מותנית בעסקה של צירוף עסקים, הישות תמדוד אותם לפי השווי ההוגן שלהם, שהוא באופן רגיל מחיר העסקה. תמורה מותנית בעסקה של צירוף עסקים תימדד לפי השווי ההוגן, אלא אם כן השווי ההוגן אינו ניתן למדידה ללא עלות או מאמץ מופרזים." מציינת כי הסעיף נותן הקלה לגבי מדידת תמורה מותנית בעסקה של צירוף עסקים בהכרה לראשונה כפי שסוכם בישיבה הקודמת. מוסיפה כי סעיף 2.2 קובע כי "בסוף כל תקופת דיווח, ישות תמדוד את כל המכשירים הפיננסיים שבתחולת חלק 2 בשווי הוגן ותכיר בשינויים בשווי ההוגן ברווח או הפסד, אולם: תמורה מותנית בעסקה של צירוף עסקים אשר תימדד בהתאם לאמור בסעיף להלן." מציינת כי לאחר מכן יבוא הסעיף הבא: "תמורה מותנית של רוכש בעסקה של צירוף עסקים תסווג כהתחייבות פיננסית או כהון על בסיס ההגדרות של מכשיר הוני ושל התחייבות פיננסית בתקן זה/בסעיף 11 לתקן חשבונאות מספר 22. זכות לקבל חזרה תמורה שהועברה לפני כן תסווג כנכס פיננסי. תמורה מותנית של מוכר בעסקה של צירוף עסקים מהווה נכס פיננסי או התחייבות פיננסית.

(א) תמורה מותנית בצירוף עסקים המסווגת כמכשיר הוני לא תימדד מחדש
(ב) תמורה מותנית בצירוף עסקים המסווגת כנכס פיננסי או כהתחייבות פיננסית אינה מכשיר פיננסי בסיסי (מאחר שהתנאי בסעיף 1.9(ג) אינו מתקיים). לפיכך, הנכס הפיננסי או ההתחייבות הפיננסית ימדדו בשווי הוגן, אלא אם כן השווי ההוגן אינו ניתן למדידה באופן מהימן ללא עלות או מאמץ מופרזים. השינויים בשווי ההוגן של נכס פיננסי זה או התחייבות פיננסית זו יזקפו לדוח רווח והפסד בכל תקופה. אם השווי ההוגן אינו ניתן למדידה באופן מהימן ללא עלות או מאמץ מופרזים, הנכס הפיננסי וההתחייבות הפיננסית לא ימדדו מחדש."

39. צדיק שואלת אם יש הערות.

40. חבר הוועדה הנוסף מציין כי יש לשקול להרחיב את האמור גם לגבי השקעה בחברה כלולה או עסקה משותפת. מוסיף כי בתקינה הבינלאומית אין התייחסות לתמורה מותנית לגבי השקעה בחברה כלולה או עסקה משותפת, אך יש לשקול זאת בתקינה הישראלית. המשתתף הרביעי בדעה שאין להרחיב זאת. מוסיף כי הפרקטיקה תוביל לטיפול זה.

41. חבר הוועדה השישי מציע לפשט את סעיף 2.1 כלהלן "כאשר נכס פיננסי או התחייבות פיננסית מוכרים לראשונה, למעט תמורה מותנית בעסקה של צירוף עסקים, הישות תמדוד אותם לפי השווי ההוגן שלהם, שהוא באופן רגיל מחיר העסקה. תמורה מותנית בעסקה של צירוף עסקים תימדד לפי השווי ההוגן, אלא אם כן השווי ההוגן אינו ניתן למדידה ללא עלות או מאמץ מופרזים." **מוסכם על הנוכחים.**
42. צדיק מציינת כי חריג נוסף מהתחולה הוא התחייבות שנובעת ממענק ממשלתי להשתתפות ביציאות. בדעה כי יש להוציא מתחולה מאחר שבמסגרת הדיונים בתקן חשבונאות מספר 45 הוחלט לאפשר בחירת מדיניות חשבונאית והתחייבות אינה מוכרת לפי שווי הוגן, כפי שהיה נדרש לפי תקן זה. **מוסכם על הנוכחים.**
43. צדיק מציינת כי IFRS 9 מחריג גם זכויות ומחויבויות שבתחולת IFRS 15 שהן מכשירים פיננסיים, למעט אלה ש-IFRS 15 קובע שהם יטופלו בהתאם לתקן זה. מוסיפה כי לאור אימוץ IFRS 15, מוצע להוציא מהתחולה במקביל זכויות ומחויבויות שבתחולת תקן חשבונאות מספר 43 שהן מכשירים פיננסיים, למעט אלה ש-IFRS 15 קובע שהם יטופלו בהתאם לתקן זה. **מוסכם על הנוכחים.**
44. משתתף שביעי מציין כי המשמעות היא שהצעה לתקן חשבונאות 46 אינה חלה על זכויות ומחויבויות שבתחולת תקן חשבונאות מספר 43, אלא אם כן תקן חשבונאות 43 מפנה אליהן באופן ספציפי. מוסיף כי בתקן חשבונאות מספר 43 שאושר היום הושטו ההתייחסויות הקיימות לגבי חייבים ולקוחות ב-IFRS 15 המפנות ל-IFRS 9 וזאת בהעדר תקן חשבונאות ישראלי להכרה ומדידה של מכשירים פיננסיים. מוסיף כי מדובר על יתרות פיננסיות ומודל ירידת הערך שחל על יתרות אלה אמור להיות המודל של הצעה לתקן 46. מציין כי כרגע תקן חשבונאות מספר 43 אינו מתייחס אליהן. שואל אם תקן חשבונאות מספר 46 ובפרט מודל ירידת הערך יחולו על יתרות אלה. מוסיף כי כרגע תקן חשבונאות מספר 43 (סעיפים 72-76) אינו מתייחס ליתרות של לקוחות וחייבים שאינן נכס בגין חוזה ותקן חשבונאות מספר 46 מוציא אותן מתחולה ולכן נוצרת לקונה בתקינה הישראלית.
45. היו"ר שואל לאילו יתרות הכוונה. המשתתף השביעי משיב כי מדובר על יתרות לקוחות או חייבים שאינן מותנות בדבר מלבד חלוף הזמן. מציין כי מדובר על יתרה פיננסית. מוסיף כי תקן חשבונאות מספר 43 אינו מתייחס לירידות ערך של יתרות אלה ותקן חשבונאות מספר 46 מוציא אותן מתחולה. מציין כי תיווצר לקונה. בדעה כי נדרש תיקון לתקן חשבונאות מספר 43 בעת פרסום תקן חשבונאות מספר 46.
46. חבר הוועדה שואל אם יתרת לקוחות אינה בתחולה של תקן חשבונאות מספר 46. צדיק מציינת כי נדרש תיקון לתקן חשבונאות מספר 43 לפיו תהיה הפניה לתקן חשבונאות מספר 46 במקום הפניה לכללי חשבונאות מקובלים לטיפול בירידת ערך של לקוחות. המשתתף השביעי מסכים.

47. צדיק מציינת כי תוסיף במסגרת השינויים בתקני חשבונאות אחרים תיקון לתקן חשבונאות מספר 43.

סעיף 1.4 הגדרות

48. צדיק מציינת כי במסגרת ההגדרות צוינו ההבדלים של ההגדרות ב-IFRS for SME לעומת תקן חשבונאות מספר 22 ולעומת ההגדרות ב-IFRS. מציינת כי תחילה יש לאשר את ההגדרות של נכס פיננסי והתחייבות פיננסית, אשר בתקינה הישראלית הן שונות מהתקינה הבינלאומית בכך שכל מכשיר פיננסי שיסולק או עשוי להיות מסולק במכשיריה ההוניים של הישות אינו נכס פיננסי או התחייבות פיננסית בתקינה הישראלית. מוסיפה כי ההגדרות ב-IFRS for SME לעניין זה זהות לאלה ב-IFRS. צדיק מוסיפה כי חלק מהתיקונים שבוצעו להגדרת נכס פיננסי והתחייבות פיננסית ב-IFRS טרם בוצעו ב-IFRS for SME, אך הובאו בחשבון בתקן חשבונאות מספר 22 (מעודכן 2017). **מוסכם על הנוכחים שלא לשנות את ההגדרות של נכס פיננסי והתחייבות פיננסית שנקבעו בתקן חשבונאות מספר 22.**

49. צדיק מציינת כי בהגדרת עלות מופחתת ב-IFRS 9 הושמטה ההתייחסות להיעדר יכולת גבייה כתוצאה משינוי מודל ירידת ערך. מוסיפה כי מאחר שבתקינה הישראלית הוסכם על אימוץ המודל של הפסדי אשראי שהתהוו ולא של הפסדי אשראי צפויים, מוצע שלא לשנות את ההגדרה של עלות מופחתת בתקן חשבונאות מספר 22. **מוסכם על הנוכחים.**

50. צדיק מציינת כי בהגדרת שיטת ריבית אפקטיבית אין הבדלים לעומת ה-IFRS for SME ולעומת IFRS. מוסיפה כי בהגדרת שיעור ריבית אפקטיבי – תקן 22 ו-IFRS 9 כוללים הרחבה שאינה קיימת ב-IFRS for SME. מוצע להשאיר הרחבה זו. **מוסכם על הנוכחים.**

51. צדיק מציעה לדון בהגדרות הנוגעות לגידור יחד עם הדיון שיתקיים בנושא הגידור.

52. צדיק מציינת כי ההגדרה של שוק פעיל ב-IFRS for SME שונה מההגדרה בתקן חשבונאות מספר 30. מוסיפה כי ההגדרה בתקן חשבונאות מספר 30 תואמת את ההגדרה בתקן חשבונאות בינלאומי 38. מציינת כי ההגדרה ב-SME היא "שוק שבו מתבצעות עסקאות בנכס או בהתחייבות בתדירות ובהיקף מספיקים על מנת לספק מידע לגבי מחיר על בסיס מתמשך". מציינת כי ההגדרה פחות מחמירה מההגדרה בתקן חשבונאות מספר 30. מציינת כי ההגדרה רלוונטית לגבי מידרג שווי הוגן (מחיר מצוטט בשוק פעיל וכו).

53. חבר הוועדה הנוסף מציע לדון בנושא זה בנפרד – במסגרת דיון מקיף באימוץ IFRS 13 בתקינה הישראלית, כלומר להשאיר בשלב זה את ההגדרה בתקן חשבונאות מספר 30.

54. חבר הוועדה האחר בדעה שניתן לאמץ את ההגדרה של ה-IFRS for SME מאחר שיאפשר יותר מדידה לפי שווי הוגן. מוסיף כי קיים הבדל בין נכסים בלתי מוחשיים לבין מכשירים

פיננסיים לעניין זה. מציין כי יש לשקול איך לנסח את המונח על מנת שלא תהיה הגדרה שונה של מונח זהה.

55. צדיק מציעה לכנות את המונח בתקן זה "שוק פעיל למכשיר פיננסי".
56. חבר הוועדה מציין כי הקבוצה של נכסים בלתי מוחשיים שיש להם שוק פעיל היא קבוצה ריקה. חבר הוועדה האחר מציין כי מטבעות קריפטוגרפיים עשויים להיכנס לתחולה. חבר הוועדה מסכים אם כי אינו בטוח שאלה הדוגמאות המתאימות. בדעה כי ההגדרה ב-IFRS for SME רלוונטית יותר ומתאימה יותר למכשירים פיננסיים, כאשר המטרה היא לאמוד את שוים ההוגן באופן מהימן יותר.
57. המשתתף השביעי מסכים ומציין כי למרות שההגדרה של שווי הוגן אינה זהה בתקינה הישראלית לזו שבתקינה הבינלאומית, ההגדרה של שוק פעיל ב-IFRS for SME מתאימה. מוסיף כי גם ב-IFRS 13 ההגדרה של שוק פעיל היא זהה להגדרה שב-IFRS for SME.
58. חבר הוועדה הרביעי מסכים שיש לאמץ את ההגדרה של שוק פעיל מה-IFRS for SME. בדעה כי ההגדרה של שוק פעיל בתקן חשבונאות מספר 30 של פריטים הומוגניים אינה בהכרח מתאימה למכשירים פיננסיים.
59. חבר הוועדה החמישי מסכים שיש לאמץ את הגדרת שוק פעיל מה-IFRS for SME.
60. חבר הוועדה השישי מסכים ומציין כי הגדרת שוק פעיל ב-IFRS for SME מתאימה יותר גם לעניין נכסים בלתי מוחשיים.
61. חבר הוועדה הנוסף מסכים לאימוץ הגדרת שוק פעיל מה-IFRS for SME אך מציע לתקן בהזדמנות זו את ההגדרה של שוק פעיל בתקן חשבונאות מספר 30, על מנת שלא יהיו שתי הגדרות. חבר הוועדה השישי מסכים. חבר הוועדה אינו מתנגד.
62. **היו"ר מסכם כי הוחלט על אימוץ ההגדרה של שוק פעיל מה-IFRS for SME ותיקון ההגדרה של שוק פעיל בתקן חשבונאות מספר 30.**
63. צדיק מציינת כי לאור ההחלטה של ה-IASB להתייחס מפורשות לחוזי ערבות פיננסית במסגרת ההצעה לתקן, הובאה הגדרה לחוזה ערבות פיננסית מ-IFRS 9. שואלת אם יש הערות. **מוסכם על הנוכחים.**

64. המשתתף הרביעי שואל אם ההגדרה זהה ל- IFRS for SME. צדיק משיבה שעדיין לא קיימת הגדרה ב-IFRS for SME שכן ההצעה לתקן טרם פורסמה. מעריכה שלא יהיה הבדל בהגדרות.
65. צדיק מציינת כי בהגדרת עלויות עסקה קיימת הרחבה בתקן חשבונאות מספר 22, אשר תואמת את IFRS 9. מציעה להשאיר את ההרחבה לעומת ההגדרה ב-IFRS for SME. **מוסכם על הנוכחים.**
66. צדיק שואלת אם הוועדה המקצועית בדעה שיש לצטט את ההגדרות שנמצאות גם בתקן חשבונאות מספר 22 או רק להפנות אליהן. מציינת כי בתקינה הישראלית יש הגדרות שמופיעות במספר תקנים ויש הגדרות שמופיעות בתקן אחד ויש אליהן הפנייה.
67. היו"ר בדעה שיש לכלול בתקן זה את כל ההגדרות הרלוונטיות לעניין מכשירים פיננסיים. חבר הוועדה מסכים ומציין כי הדבר יקל על יישום התקן.
68. חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה השישי מסכימים כי עדיף לציין את ההגדרות במסגרת התקן ולא להפנות לתקן חשבונאות מספר 22.
69. חבר הוועדה הנוסף מציין כי מדובר על הגדרות מרכזיות של התקן ויש להביא אותן במסגרתו.
70. חבר הוועדה החמישי מסכים לאור כל הטעונונים שהובאו.
71. היו"ר מסכם כי ההגדרות שנדונו יוספו להצעה לתקן ולא יובאו בדרך של הפניה לתקן חשבונאות מספר 22 בלבד.
72. צדיק מציינת כי הגדרה נוספת שהוספה להצעה לתקן היא ההגדרה של נגזר שאינה מופיעה ב-IFRS for SME. מוסיפה כי ההגדרה נחוצה אם יוחלט לאמץ את הגישה של FRC 102 (להלן-התקן האנגלי) להבחנה בין מכשיר פיננסי בסיסי לבין מכשיר פיננסי אחר. מציינת כי ההגדרה זהה להגדרה בתקן חשבונאות מספר 22 ולהגדרה ב-IFRS 9. **מוסכם על הנוכחים.**

סעיף 1.8 מכשיר פיננסי בסיסי

73. צדיק מציינת כי סעיף זה מפרט את המכשירים הפיננסיים הבסיסיים שיטופלו בהתאם לחלק 1. מוסיפה כי מכשירים אלה כוללים מזומן, מכשיר חוב שמקיים את התנאים של סעיף 1.9, מחויבות לקבלת הלוואה שאינה ניתנת לסילוק נטו במזומן וכאשר היא יוצאת לפועל היא חזויה לקיים את התנאים של סעיף 1.9 והשקעה במניות בכורה שאינה ניתנת להמרה והשקעה במניות רגילות או במניות בכורה שאינן בנות מכר. מפרטת את ההבדלים לעומת התקן האנגלי. מציינת כי בסעיף (ב) בתקן האנגלי נוספו המילים "ואינו מכשיר פיננסי נגזר" על מנת להדגיש את ההבחנה בין מכשיר חוב בסיסי לבין מכשיר חוב אחר

כאשר כל מכשיר פיננסי נגזר אינו נחשב מכשיר חוב בסיסי. שואלת מה עמדת הוועדה המקצועית לגבי תוספת המילים "ואינו מכשיר פיננסי נגזר".

74. המשתתף הרביעי שואל מה דין הלוואה המירה כלומר הלוואה שכוללת נגזר. צדיק משיבה כי הלוואה כזו אינה מכשיר פיננסי בסיסי. המשתתף הרביעי תומך בהוספת המילים לצורך ההדגשה וההבהרה. היו"ר מסכים.

75. היו"ר מסכם כי לסעיף 1.8(ב) יוספו בסיפא המילים "ואינו מכשיר פיננסי נגזר".

76. חבר הוועדה מציין כי יש להבהיר שגם כאשר יש מכשיר פיננסי בסיסי שמשוּבֵּץ בו נגזר, המכשיר כולו לא מהווה מכשיר פיננסי בסיסי. צדיק משיבה כי הלוואה כזו אינה מקיימת את התנאים של סעיף 1.9 למכשיר חוב בסיסי.

77. צדיק מציינת כי בתקן האנגלי נוסף סעיף (בא), אשר תואם את החלטת ה-IASB לגבי תיקון ה-IFRS for SME לפיה מעבר לתנאים המפורטים בסעיף 1.9 יש לבחון אם המכשיר מקיים את התיאור הכללי של SPPI. מצטטת את סעיף (בא) "מכשיר חוב שאינו מקיים את התנאים בסעיף 11.8, אך עקבי עם התיאור בסעיף 11.9 ואינו מכשיר פיננסי נגזר". מצטטת את סעיף 11.9 "מכשיר חוב שאינו מקיים את התנאים בסעיף 11.9, ייחשב למרות זאת כמכשיר חוב בסיסי אם הוא מקנה זכות לתזרימי מזומנים במועדים מוגדרים אשר כוללים החזר קרן יחד עם פיצוי סביר עבור ערך הזמן של הכסף, סיכון אשראי ועלויות אחרות וסיכוני הלוואה בסיסיים אחרים (לדוגמה, סיכון נזילות, עלויות מנהלתיות המיוחסות להחזקת המכשיר ומרווח של מלווה). תנאים חוזיים אשר חושפים לסיכונים שאינם קשורים או לתנודתיות שאינה קשורה (לדוגמה, שינויים במחירי הון או במחירי סחורות) אינם עקביים לכך."

78. חבר הוועדה בדעה כי הסעיף חשוב ויש להוסיפו. המשתתף הרביעי מסכים. שואל לגבי הקשר בין 1.8(בא) לבין 11.9. צדיק מסבירה כי סעיף 1.8 מפרט אילו מכשירים יחשבו בסיסיים וסעיף (בא) מפנה לסעיף 11.9 על מנת להסביר את התנאים.

79. היו"ר שואל מה התוספת של סעיף 11.9. צדיק מציינת כי ההחלטה של ה-IASB היא להוסיף סעיף ברוח זו, אך ההצעה לתקן החדשה של ה-IFRS for SME טרם פורסמה (צפויה להתפרסם ברבעון הנוכחי). היו"ר מציע לא לבצע תיקון עד שה-IASB יבצע את התיקון. המשתתף הרביעי מציין כי מדובר על הרחבה לקבוצה של מכשירי חוב בסיסיים, שתאפשר מדידה בעלות או בעלות מופחתת.

80. חבר הוועדה השישי מציין כי לכאורה ההרחבה כרגע היא קבוצה ריקה, אך ייתכנו מכשירים כאלה. מציע להוסיף את הסעיף מאחר שהסעיף הוא הגיוני.

81. חבר הוועדה הנוסף מציין כי סעיף זה מקביל ל-IFRS 9 לגבי פירעון מוקדם. מסכים שיש להוסיף את הסעיף. חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה האחר בדעה שיש להוסיף את הסעיף.
82. **היו"ר מסכם כי יוסף סעיף 11.א9 וכן סעיף 11.8(בא) מהתקן האנגלי.**
83. צדיק מציינת כי סעיף 1.8(ג) ב-IFRS for SME קובע כי מחויבות לקבלת הלוואה שאינה ניתנת לסילוק נטו במזומן וכאשר המחויבות תצא לפועל היא חזויה לקיים את התנאים של סעיף 11.9 היא מכשיר פיננסי בסיסי. מוסיפה כי בתקן האנגלי נכללת גם מחויבות למתן הלוואה. היו"ר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה החמישי וחבר הוועדה השישי מסכימים לתוספת. **היו"ר מסכם כי תוסף מחויבות למתן הלוואה.**
84. צדיק מציינת כי סעיף 1.8(ד) ב-IFRS for SME קובע כי השקעה במניות בכורה שאינן ניתנות להמרה והשקעה במניות רגילות או במניות בכורה שאינן בנות מכר הן מכשירים פיננסיים בסיסיים. מוסיפה כי בתקן האנגלי ההתייחסות היא ל"השקעה במכשיר פיננסי שאינו נגזר, אשר מהווה הון של המנפיק (לדוגמה, מרבית המניות הרגילות ומניות בכורה מסוימות)". מציינת כי אם יוחלט לקבל את ההבחנה בתקן האנגלי בין מכשיר פיננסי נגזר לבין מכשיר פיננסי שאינו נגזר תבצע את התיקונים לכל אורך ההצעה לתקן.
85. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי הנוסח בתקן האנגלי הוא עדיף שכן הוא מתייחס למאפיינים של המכשיר ואינו מתייחס רק למכשירים פיננסיים ספציפיים. חבר הוועדה האחר מסכים ומציין כי השקעה בשטר הון צמית שצובר ריבית וניתן לפירעון רק בעת פירוק תהווה לפי סעיף זה מכשיר פיננסי בסיסי. צדיק מסכימה ומציינת כי מדובר על סעיף הכולל עקרון ולא כללים.
86. **צדיק מסכמת כי הניסוח מהתקן האנגלי יאומץ וכי תבצע את התיקונים הנדרשים לכל אורך ההצעה לתקן.**
87. צדיק מציינת כי סעיף 1.9 כולל את התנאים למכשיר חוב בסיסי – באופן עקרוני התנאים של SPPI. מצטטת את סעיף (א) "התשואות למחזיק אשר נבחנות במטבע שבו נקוב מכשיר החוב הן סכום קבוע, או שיעור קבוע של תשואה לאורך חיי המכשיר או תשואה משתנה אשר במהלך חיי המכשיר שווה לשיעור ריבית מצוטט יחיד או שיעור ריבית ניתן לצפייה יחיד (כמו ליבור) או שילוב כלשהו של ריבית קבועה וריבית משתנה בתנאי שגם הריבית הקבועה וגם הריבית המשתנה חיוביות (לדוגמה, חוזה החלפת ריבית עם ריבית קבועה חיובית וריבית משתנה שלילית לא יקיים קריטריון זה). לגבי החזרים בגין שיעור ריבית קבועה ושיעור ריבית משתנה, הריבית מחושבת על ידי הכפלת שיעור הריבית לתקופה המתאימה בסכום הקרן שטרם נפרע במשך התקופה." מציינת כי הניסוח בתקן האנגלי שונה מעט ומצטטת "התשואה החוזית למחזיק (המלווה) אשר נבחנת במטבע שבו נקוב מכשיר החוב היא סכום קבוע או שיעור ריבית קבוע חיובי או שיעור ריבית משתנה חיובי או

שילוב כלשהו של ריבית קבועה חיובית או שלילית וריבית משתנה חיובית (כגון ליבור ועוד 200 נקודות בסיס או ליבור פחות 50 נקודות בסיס אבל לא 500 נקודות בסיס פחות ליבור).”

88. חבר הוועדה האחר מציין כי התנאי הוא שהתשואה אינה מגיבה הפוך לשיעור ריבית השוק.

89. חבר הוועדה השישי שואל מדוע תשואה שלילית מונעת מהמכשיר להיות מסווג כמכשיר חוב בסיסי. חבר הוועדה האחר מציין כי לא תשואה שלילית אלא מכשיר הנושא תשואה שמגיבה הפוך לשיעור ריבית השוק אינו מהווה מכשיר חוב בסיסי. מציין כי בתקינה הבינלאומית זהו אחד המקרים הבודדים שנדרשת הפרדה של נגזר משובץ.

90. חבר הוועדה הנוסף מציין כי ההתייחסות לשיעור ריבית שלילי נובעת משיעורי הריבית הנמוכים ששררו באירופה לפני מספר שנים. שואל אם מדובר על שיעור הריבית במועד העמדת ההלוואה או לכל אורך חיי המכשיר. מציין כי אם נדרש ששיעור הריבית יהיה חיובי לכל אורך חיי המכשיר אז כל הלוואה בריבית פריים או ליבור עשויה שלא להוות מכשיר חוב בסיסי. חבר הוועדה האחר בדעה כי בהתאם לתקן האנגלי תיתכן ריבית שלילית במהלך חיי המכשיר.

91. צדיק מציינת כי סוגיה זו מתקשרת לדיון קודם והוא אם יש לבחון את הסיווג של מכשיר פיננסי כמכשיר בסיסי רק בעת ההתקשרות בחוזה או גם לאורך חיי המכשיר והוחלט שלא להתייחס לסוגיה בהצעה לתקן. מוסיפה כי ב-IFRS for SME אין התייחסות לשאלה זו.

92. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי לפיכך אין לאמץ את הניסוח מהתקן האנגלי. צדיק מציינת כי גם בתקן האנגלי וגם ב-IFRS for SME יש התייחסות לשיעורי ריבית חיוביות.

93. היו"ר מציע לאמץ את הניסוח האנגלי. **מוסכם על הנוכחים.**

94. צדיק מציינת כי סעיפים (אא) ו-(אב) נוספו בתקן האנגלי. מוסיפה כי סעיף (אא) קובע כי "החוזה עשוי לקבוע שהחזרי הקרן או התשואה למחזיק (אך לא את שניהם) יהיו צמודים למדד של אינפלציית מחירים כלליים יחיד, רלוונטי והניתן לצפייה במטבע שבו נקוב מכשיר החוב, בתנאי שהצמדה כזו אינה ממונפת." בדעה כי התוספת היא חשובה לאור הנוהג בישראל להצמיד למדד מכשירים שונים, אך נדרש תיקון על מנת שגם מכשירים שבהם הן הקרן והן הריבית צמודים למדד יסווגו כמכשירי חוב בסיסיים. מוסיפה כי עולה השאלה אם לאפשר רק הצמדה למדד מחירים כללי או שיש לאפשר גם הצמדה למדד תשומות בנייה לדוגמה.

95. חבר הוועדה הנוסף מציין כי בארה"ב נפוצה הצמדה רק של הריבית. מציע להוסיף את הסעיף אך לתקנו על מנת שגם הצמדה הן של הקרן והן של הריבית לא תמנע סיווג כמכשיר חוב בסיסי. מוסיף כי לגבי השאלה שהעלתה צדיק – מדד תשומות הבנייה אינו מקיים את

תנאי ה SPPI מאחר שהוא אינו מדד מחירים כללי. מדגיש כי מדד המחירים שאליו קיימת הצמדה צריך להיות עקבי עם המטבע שבו נקוב המכשיר. מציע לשנות ל"מטבע של הסביבה הכלכלית של מכשיר החוב."

96. חבר הוועדה האחר מציין כי הקביעה בסעיף היא "המטבע שבו נקוב המכשיר" וזה תואם את האמירה של חבר הוועדה הנוסף. צדיק מסכימה. חבר הוועדה הנוסף בדעה שיש לחדד שמדד המחירים מתייחס לסביבה הכלכלית של המטבע.

97. צדיק שואלת אם יש הסכמה לגבי הוספת הסעיף תוך תיקונו על מנת לאפשר הצמדה הן של הקרן והן של הריבית. **מוסכם על הנוכחים.**

98. חבר הוועדה השישי בדעה שיש לאפשר גם הצמדה למדד תשומות הבנייה. חבר הוועדה האחר מציין כי אין המדובר במדד כללי אלא במדד ספציפי. חבר הוועדה השישי מציין כי מדובר על מדד שכיח ומדובר על מכשירים נפוצים.

99. חבר הוועדה האחר מציין כי ההסכמים שבהם נהוגה הצמדה למדד תשומות הבנייה היא ההסכמים של הקבלן מול הלקוחות, אך לא מול הבנקים. המשתתף הנוסף מסכים ומציין כי ההלוואות מהבנקים אינן צמודות למדד תשומות הבנייה. מוסיף כי כיום גם הקבלנים מוגבלים באחוז התמורה שהם יכולים להצמיד למדד תשומות הבנייה.

100. המשתתף הרביעי מציין כי ההצמדה של התמורה היא בתחולת IFRS 15. מוסיף כי אם לגורם שאינו קבלן יש מכשיר פיננסי צמוד למדד תשומות הבנייה, מדובר על נגזר ולכן מתן אפשרות כזו כתלות בענף היא מורכבת.

101. חבר הוועדה השישי מציין כי יבדוק אם קיימות הלוואות הצמודות למדד תשומות הבנייה בבנקים. שואל אם יש הגדרה למדד. צדיק משיבה כי בסעיף כתוב "מדד של אינפלציה מחירים כלליים". מוסיף כי בתקן האנגלי הובאו דוגמאות רבות וביניהן דוגמה שבה המכשיר הפיננסי צמוד למדד מסוים של נדל"ן ובדוגמה מצוין כי מאחר שאין המדובר במדד של אינפלציה מחירים כלליים, המכשיר אינו מקיים את התנאים לסיווג כמכשיר פיננסי בסיסי.

102. צדיק מציינת כי סעיף (אב) שנוסף בתקן האנגלי קובע "החזרה עשוי לקבוע שינוי ניתן לקביעה בתשואה למחזיק במהלך חיי המכשיר בתנאי ש: (i) השיעור החדש מקיים את תנאי (א) והשינוי אינו תלוי באירועים עתידיים מלבד (1) שינוי בשיעור הריבית החוזי המשתנה (2) להגן על המחזיק מפני הדרדרות בסיכון האשראי של המנפיק, או (3) שינויים בהיטלים המיושמים על ידי הבנק המרכזי או הנובעים משינויים במיסוי הרלוונטי או בחוק הרלוונטי (2) השיעור החדש הוא שיעור ריבית שוק והוא מקיים את התנאי ב(א). תנאים חוזיים אשר מספקים למלווה את הזכות החד צדדית לשנות את התנאים של החוזה אינם תנאים הניתנים לקביעה לצורך כך."

103. היו"ר מציע לקבל את סעיף (אב). מוסכם על הנוכחים.
104. חבר הוועדה האחר שואל מה לגבי שינוי בשליטה על המנפיק. חבר הוועדה הנוסף משיב כי בדרך כלל בעת שינוי שליטה עשוי להידרש פירעון מוקדם, אך לא שינוי בשיעור הריבית. חבר הוועדה האחר מסכים כי המקרה הנפוץ הוא הוראה לגבי פירעון מוקדם בעת שינוי שליטה, אך לאחרונה נתקל במקרה של הוראה לפיה בעת שינוי שליטה יחול שינוי בשיעור הריבית. מסכים כי מדובר על מקרה חריג שאין להתייחס אליו בהצעה לתקן.
105. צדיק מצטט את סעיף (ב) "אין הוראה חוזית שכתוצאה מתנאיה, עשוי המחזיק להפסיד את סכום הקרן או ריבית כלשהי שניתנת לייחוס לתקופה הנוכחית או לתקופות קודמות. העובדה שמכשיר חוב נחות ממכשירי חוב אחרים אינה דוגמה להוראה חוזית כזו." מציינת כי האמירה האחרונה פותרת סוגיה שהועלתה על ידי חבר הוועדה הנוסף מאחר שגם מכשיר חוב שנחות ממכשירים אחרים ייחשב מכשיר חוב בסיסי.
106. חבר הוועדה הנוסף משיב כי התייחסותו היתה להלוואה לחברות מוחזקות שלא נקבע להן מועדי פירעון, אלא שנקבע שהן לא יפרעו לפני שיפרעו מכשירי חוב אחרים. המשתתף הרביעי מציין כי מדובר על מכשירי החוב אשר נחותים מכל מכשירי החוב האחרים.
107. צדיק מציינת כי הסוגיה לגבי הלוואות לחברות מוחזקות נפתרה על ידי הוצאה מתחולה של הלוואות לחברות מוחזקות. משיבה למשתתף הרביעי שגם אם המכשיר נחות מכל המכשירים האחרים הוא עדיין יכול להיחשב מכשיר פיננסי בסיסי בתנאי שעמד בכל התנאים האחרים.
108. צדיק מצטט את סעיף (ג) "הוראות חוזיות שמתירות למנפיק (החייב) או שמחייבות אותו לפרוע מוקדם את מכשיר החוב או שמתירות למחזיק או שמחייבות אותו למכור את המכשיר חזרה למנפיק (כלומר, לדרוש פירעון) לפני מועד הפירעון אינן מותנות באירועים עתידיים שאינם על מנת להגן: (i) על המחזיק כנגד שינוי בסיכון האשראי של המנפיק או של המכשיר (לדוגמה, כשלים, הורדת דירוג אשראי או הפרות של אמות מידה פיננסיות של הלוואה) או כנגד שינוי שבשליטת המנפיק, או (ii) על המחזיק או המנפיק כנגד שינויים במיסוי או בחוק הרלוונטיים." שואלת אם לאור ההתייחסות לאפשרות לפירעון מוקדם בעקבות שינוי בשליטה אין להתייחס לשינוי בשיעור התשואה בעקבות שינוי שליטה. חבר הוועדה האחר משיב כי מאחר שמדובר על מקרים נדירים, אין טעם להתייחס.
109. המשתתף הרביעי שואל אם בהלוואה המקיימת את תנאי מכשיר פיננסי בסיסי יש אמת מידה פיננסית לפיה בעקבות הדרדרות בדירוג האשראי ההלוואה עומדת לפירעון, ההלוואה נשארת מכשיר פיננסי בסיסי. צדיק משיבה בחיוב. מציינת כי תבדוק את התרגום.

110. צדיק מוסיפה כי בתקן האנגלי הניסוח שונה מעט כלהלן "הוראות חוזיות שמתירות למנפיק (החייב) או שמתירות למחזיק (המלווה) למכור את המכשיר חזרה למנפיק (כלומר, לדרוש פירעון) לפני מועד הפירעון אינן מותנות באירועים עתידיים שאינם על מנת להגן: (i) על המחזיק כנגד שינוי בסיכון האשראי של המנפיק או של המכשיר (לדוגמה, כשלים, הורדת דירוג אשראי או הפרות של אמות מידה פיננסיות של הלוואה) או כנגד שינוי שבשליטת המנפיק, או (ii) על המחזיק או המנפיק כנגד שינויים בהיטלים החלים על ידי הבנק המרכזי או הנובעים משינויים במיסוי הרלוונטי או בחוק הרלוונטי." מציינת כי קיימת תוספת המתייחסת לתיקון שבוצע ב-IFRS 9 לגבי פיצוי שלילי "הכללת תנאים חוזיים, אשר כתוצאה מסיום מוקדם, ידרשו פיצוי סביר עבור הסיום המוקדם שישולם על ידי המחזיק או המנפיק אינו מהווה בפני עצמו הפרה של התנאים בסעיף 11.9.11. מציעה להוסיף את התוספת שבתקן האנגלי.

111. המשתתף הרביעי מעדיף את הנוסח בתקן האנגלי, מאחר שהוראה כזו המחייבת את המנפיק לפרוע או שמחייבת את המחזיק למכור את המכשיר חזרה למנפיק אינה נפוצה. צדיק משיבה כי אמירה כזו אינה פוגעת במקרה הנפוץ. חבר הוועדה החמישי וחבר הוועדה השישי מסכימים.

112. היו"ר שואל את חבר הוועדה השישי אם קיימים מקרים שבהם קיימת חובה לבצע פירעון מוקדם. חבר הוועדה השישי משיב בחיוב.

113. חבר הוועדה הנוסף מציין כי ה-IFRS for SME יותר רחב ומאפשר את כל 4 החלופות. תומך בנוסח של ה-IFRS for SME. חבר הוועדה השישי תומך אף הוא בנוסח זה.

114. צדיק שואלת לגבי התוספת המתייחסת לפיצוי שלילי. הנוכחים מסכימים שיש להוסיף את התוספת מהתקן האנגלי המתייחסת לפיצוי שלילי.

115. היו"ר נועל את הישיבה.